

Drugvrij Therapeutisch Programma

Erkenningsnummer P702012

België-Belgique
P.B.
9890 Gavere
3/3505

Tijdschrift van de Kiem v.z.w.

Jaarverslag 2006

Driemaandelijks – Jaargang 15 – Juni 2007 – Nr. 2

de Kiem

Een goed gevoel!

Tijdens de officiële opening en de daaropvolgende opendeurdagen kregen we naar schatting 800 mensen op bezoek in “de Kiem”. Zoveel interesse geeft een goed gevoel!

De heer De Cock, administrateur-generaal van het RIZIV noemde “de Kiem” een referentiecentrum voor personen met een drugverslaving en een promotor voor de integratie van behandelssystemen in de verslaafdenzorg. Zoveel lof geeft energie!

Energie om verder te bouwen aan de uitbouw van een gedifferentieerd en in een zorgcircuit verankerd aanbod voor drugverslaafden en hun familie.

In het memorandum over de drugproblematiek, ondertekend door de volledige Belgische drugpreventie en verslaafdenzorg, wordt de overheid immers sterk aangeraden om werk te maken van een betere regionale spreiding van ambulante hulpverlening voor verslaafden.

Deze centra moeten niet alleen aandacht hebben voor zware heroïneverslaafden, maar ook voor jongere druggebruikers die bijvoorbeeld problemen ondervinden met het gebruik van cannabis en uiteraard ook ondersteuning bieden aan ouders die geconfronteerd worden met het druggebruik van hun kind.

Voor de regio Zuid-Oost-Vlaanderen ligt er bij het R.I.Z.I.V. al 4 jaar een dossier van “de Kiem” om in de steden in deze regio ambulante zorg voor drugverslaafden op te starten.

Hopelijk maakt de nieuwe regering de nodige middelen vrij om dit initiatief te realiseren.

In dit tijdschrift geven we, naast een verslag over de officiële opening van de nieuwbouw te Gavere, ook een overzicht van het voorbije werkjaar.

Al 3 jaar op rij beëindigt meer dan 50% van de in de therapeutische gemeenschap opgenomen bewoners het programma en kennen wij een bezettingspercentage van meer dan 100%. In vergelijking met internationale cijfers is dit een meer dan behoorlijk resultaat.

Via het ambulant centrum van “de Kiem” komen wij in contact met meer dan 500 druggebruikers. Ongeveer 150 hiervan worden ofwel opgenomen in de therapeutische gemeenschap te Gavere, ofwel begeleid in het ambulant centrum van “de Kiem” te Gent. Het Ambulant Centrum speelt in de Gentse regio dan ook een belangrijke rol als algemeen aanmeldpunt en oriëntatiecentrum. “De Kiem” engageert zich om alle cliënten die zich aanmelden te oriënteren en te begeleiden naar de voor hen meest geschikte behandelingsvorm.

Het laatste woord is voor Stéphanie, een ex-bewoonster, en voor Maria en Jos, de ouders van een bewoner. Hun getuigenis spreekt voor zich.

Meer heb ik niet nodig om te blijven geloven dat verslaafden hun verslaving wel degelijk kunnen overwinnen.

Dirk Vandevelde
Directeur

Feest in “de Kiem”...

Op 9 mei 2007 werd de nieuwbouw van “de Kiem” onder aanwezigheid van de administrateur-generaal van het R.I.Z.I.V. en van zo’n 180 collega’s uit het werkveld officieel geopend. Daarop volgde een feestelijk opendeur weekend voor al wie een kijkje wou komen nemen in het nieuwe gebouw.

Om de opening van de nieuwbouw het nodige academische gehalte te geven stonden er drie sprekers op het programma.

Eerst schetste Gilbert Demeestere, reeds 15 jaar voorzitter van v.z.w. “de Kiem”, hoe de nieuwbouw met vallen en opstaan tot stand kwam en welk werk er allemaal achter de schermen gebeurde.

Daarna ging het woord naar Jo De Cock, administrateur-generaal van het RIZIV, die onze opening met zijn aanwezigheid vereerde. Hij benadrukte de inspanningen die de ziekteverzekering op het vlak van verslaafdenzorg levert en het belang van een breed en gediversifieerd aanbod. Hij vermeldde hierbij ondermeer de problematiek van verslaafde vrouwen met kinderen en de leemten die er binnen de regio Zuid-Oost-Vlaanderen nog bestaan. De Cock had lovende woorden voor het werk van “de Kiem”.

Hierop aansluitend nam Dirk Vandevelde, directeur van “de Kiem” het woord. Na een korte uiteenzetting betreffende de methodiek van de therapeutische gemeenschap, omtrent de doelgroep die we bereiken en de verschillende deelwerkingen van “de Kiem”, ging hij vooral in op de meerwaarde van de nieuwbouw en de plannen voor de toekomst.

Na de speeches werd de nieuwbouw officieel geopend door het oplaten van een vijftigtal kleurrijke ballonnen. Daarna kon iedereen het glas heffen en een kijkje nemen in de nieuwbouw, waar voor de gelegenheid ook een kunsttentoonstelling doorging met werken van enkele collega’s en sympathisanten van “de Kiem”. Er werd op verschillende plaatsen uitleg verschaft over het programma en ook de preventieworkshops vanuit “de Kiem” werden door de bewoners voorgesteld en toegelicht. De keuken zette zijn beste beentje voor met zelfgemaakte en zeer gesmaakte hapjes en gebakjes. Iedereen was vol lof over het nieuwe gebouw en over de feestelijke en verfijnde receptie en velen bleven nog wat napraten in de feesttent.

In het daaropvolgende weekend werd de nieuwbouw opengesteld voor alle inwoners van Gavere, voor onze vroegere burens uit Moortsele, voor ex-bewoners en ex-stafleden en voor al wie een kijkje wou komen nemen in de nieuwbouw. Natuurlijk was ook de familie van onze bewoners uitgenodigd en ook van de stafleden kwam er heel wat familie eens poolshoogte nemen op de nieuwe werkplek. We schatten dat er zo’n 650 personen langskwamen in het weekend. Heel wat mensen van Gavere en al onze nieuwe dichte burens kwamen een kijkje nemen.

Het werd een feestelijk gebeuren met alles er op en er aan: overheerlijke en verfijnde desserts, kunst en diversiteit, boeiende info en rondleidingen, leuke kinderanimatie, een tombola en ‘plant een boom-actie’, een blij weerzien met oude bekenden en nog zo veel meer.... We laten jullie nog even mee genieten van de foto’s.

D.C.

“Wat deze organisatie met zijn professionelen en zijn vrijwilligers heeft tot stand gebracht verdient alle lof. “de Kiem” vervult in de drughulpverlening in deze regio maar ook daarbuiten een centrale plaats. Wat vroeger – voor 1992 – als een tehuis voor niet-werkende mentaal gehandicapten werd bestempeld verdient vandaag wellicht de benaming ‘referentiecentrum voor personen met een drugverslaving’.

Uit alle acties blijkt dat de verantwoordelijken van “de Kiem” een promotor zijn van integratie van behandelingsystemen in de verslaafdenzorg. U beklemtoont het belang dat alle interventies en diensten gestuurd worden door een gemeenschappelijke visie op het individu en zijn herstel. Samenwerking en continuïteit zijn voor jullie kernwoorden. Ook de betrokkenheid van de families achten jullie van essentieel belang.

>>

>>

Ik wil bij deze officiële opening alle verantwoordelijken en medewerkers – dit is een grote KMO van een 50-tal personen – die werkzaam zijn binnen deze moeilijk en complexe tak van de gezondheidszorg danken voor hun inzet en motivatie. Als het van mij afhangt zal ook het RIZIV verder mee timmeren aan de weg ten gunste van de vele verslaafden en hun families. Ik wens jullie nog vele constructieve jaren toe”.

Jo De Cock, administrateur-generaal van het R.I.Z.I.V.

We hebben nog een aantal dromen die we willen waar maken:

- 1) Bij het RIZIV hebben we al een dossier ingediend voor de realisatie van een ambulante netwerk in Zuid-Oost-Vlaanderen. Dit was opgenomen in het begrotingsvoorstel 2007, maar is helaas niet weerhouden. Het blijft voor steden als Ronse, Geraardsbergen, Oudenaarde en Deinze nochtans belangrijk om over een ambulante opvang voor drugverslaafden te beschikken.
- 2) In de halfweghuisfase verblijven er gemiddeld 4 keer zoveel bewoners als in onze erkenning voorzien. Een degelijke omkadering is hier meer dan noodzakelijk.
- 3) Bijna de helft van de gedetineerden in de gevangenissen zou een drugprobleem hebben. Aan de realisatie van goed uitgebouwde oriëntatieprojecten en degelijke behandelprogramma's binnen de gevangensmuren willen we graag meewerken. Een therapeutische gemeenschap werkt ook binnen de gevangensmuren en mits een degelijke nazorg kan hiermee een andere doelgroep bereikt worden.
- 4) Met het Tipi project hebben we al heel wat ervaring opgedaan in het begeleiden van verslaafden met kinderen. Ook voor verslaafde ouders die zich niet residentieel laten opnemen willen we bekijken of we voor hen opvoedingsondersteuning kunnen uitbouwen.
- 5) Tot slot willen we vooral werk maken van een goede integratie van “de Kiem” in de Gaverse gemeenschap. Wij weten uit 30 jaar ervaring te Moortsele dat dit kan.

Dirk Vandevelde, directeur van “de Kiem”.

Jo De Cock, administrateur-generaal van het R.I.Z.I.V.

Dirk Vandevelde, directeur van “de Kiem”.

2006, een mijlpaal!

2006 zal voor “de Kiem” wellicht blijven als het jaar waarin werd verhuisd naar Gavere. Na 30 jaar namen we afscheid van het ons vertrouwde Moortsele om in november onze intrek te nemen in een volledige nieuwbouw. De Onthaalafdeling, de Therapeutische Gemeenschap en de Tipi zijn nu samengebracht op één locatie in Gavere. Ook het Halfweghuis veranderde van locatie, maar blijft in Merelbeke gevestigd.

In juni 2006 nam “de Kiem” afscheid van Moortsele met een opendeur en eetfestijn. Het werd een bijzonder geslaagd weekend. Heel wat dorpsgenoten, oud-stafleden en oud-bewoners kwamen voor de laatste maal een kijkje nemen in “de Kiem” te Moortsele. Als dank voor 30 jaar van gastvrijheid schonk “de Kiem” een houten zitbank met inscriptie aan de bevolking van Moortsele.

Daarna ging heel wat aandacht naar de voorbereiding van de verhuis. Er diende immers heel wat te worden opgeruimd. De verhuis zelf verliep vlekkeloos dankzij de inzet van alle personeelsleden en bewoners en met de hulp van vele ouders.

Toch valt er meer te vertellen over het voorbije jaar. Ander goed nieuws is dat het Tipi-project voor verslaafde moeders met kinderen eindelijk over een structurele erkenning beschikt. Vanaf 1 januari 2007 is het Tipi-project een integraal onderdeel van de conventie die “de Kiem” heeft afgesloten met het R.I.Z.I.V.

Na 1 jaar proefdraaien werd er voor de drugpreventiedienst voor de regio Destelbergen, Melle, Merelbeke en Oosterzele een nieuwe overeenkomst afgesloten met “de Kiem”, deze keer voor vier jaar. Dit team kreeg ook een eigen locatie te Melle.

Net zoals vorig jaar beëindigt meer dan 50% van de in de therapeutische gemeenschap opgenomen bewoners het programma en kennen wij een bezettingspercentage van meer dan 100 procent. Opnieuw een zeer mooi resultaat.

Op jaarbasis komt “de Kiem” in contact met meer dan 500 druggebruikers.

In het residentieel programma van “de Kiem” werden er in 2006 in totaal 46 opnames gerealiseerd. Het volledige jaar door werd er een bezettingspercentage gerealiseerd van meer dan 100%. De gemiddelde verblijfsduur in de therapeutische

gemeenschap bedroeg meer dan 10 maanden. De onthaalafdeling slaagde er in om de meerderheid van de opgenomen bewoners te motiveren voor een verdere behandeling in de T.G. en realiseerde opnieuw een degelijke vangnetfunctie voor bewoners die tijdelijk de T.G. hebben verlaten.

De bewoners opgenomen in het residentieel programma zijn als volgt te omschrijven: voornamelijk mannen, gemiddeld 28 jaar en bijna 1 op 3 van hen heeft kinderen. Ze zijn hoofdzakelijk afkomstig uit Oost-Vlaanderen en Antwerpen en leven van een vervangingsinkomen.

75% van de bewoners heeft geen justitieel statuut op het moment van opname. De grootste groep is verslaafd aan heroïne.

In een notendop:

- ◆ In 2006 werden er in totaal 109 ambulante begeleidingen gestart en 46 opnames gerealiseerd.
- ◆ Het volledige jaar door werd in het residentieel programma opnieuw een bezettingspercentage gerealiseerd van 103 %.
- ◆ De gemiddelde verblijfsduur in de Therapeutische Gemeenschap bedroeg 312 dagen.
- ◆ In juni 2006 gradueerden 5 ex-bewoners na een succesvolle re-integratie.
- ◆ Indien we rekening houden met het geboorteland en de nationaliteit van de ouders van de populatie merken we dat 10 % van de personen die een begeleiding volgt van vreemde origine is. Binnen het residentieel programma betreft dit 7 %. We slagen er echter nog onvoldoende in deze bewoners te laten doorstromen naar de Therapeutische Gemeenschap.

De druggebruikers in begeleiding in het ambulante centrum van “de Kiem” zijn vnl. mannen, gemiddeld 25 jaar en 19% van hen heeft kinderen. Ze zijn hoofdzakelijk afkomstig uit Oost-Vlaanderen en de meerderheid woont in Gent. Bij deze groep zijn heroïne, cocaïne en cannabis de voornaamste producten.

Deze tekst vormt een beknopte weergave van het jaarverslag van 2006. We gaan hierbij voornamelijk in op de cijfergegevens van het voorbije werkingsjaar, maar staan tussendoor ook stil bij inhoudelijke accentverschuivingen.

1. Ambulante programma's

1.1. Ambulante begeleidingen

“De Kiem” participeerde in 2006 actief in het zorgcircuit middelenmisbruik Oost-Vlaanderen en functioneerde ook als meldpunt binnen het proefzorgproject (een justitiële afdoening op het niveau van het parket).

In 2006 namen 327 personen met ons contact op met de vraag naar een ambulante begeleiding, 252 daarvan (77 %) kwamen effectief op gesprek.

Dit resulteerde in 97 (38 %) individuele begeleidingen. Vanuit vorig werkjaar resulteerden nog 12 intakes in begeleidingen. In totaal zijn er in 2006 dus 109 individuele begeleidingen opgestart.

35 personen (14 %) werden doorverwezen naar andere centra, 33 personen (13 %) haakten af tijdens de intake en 69 (27 %) konden na de intake positief afgerond worden.

Bij 18 personen (7 %) was de intake nog lopende op het einde van het jaar.

De stijgende lijn van het aantal aanmeldingen doorheen de jaren zet zich verder. In 2006 is er zelfs een opvallende stijging (van 138 naar 197 aanmeldingen). Er werden meer intakegesprekken georganiseerd waaruit ook meer individuele begeleidingen zijn gestart. Het aantal niet-gerechtelijke doorverwijzingen daalt licht.

Dit jaar werden in verhouding iets minder personen doorverwezen naar andere centra. Er haakten in 2006 procentueel minder personen af tijdens de intakeperiode dan vorig jaar. Heel wat gesprekken werden gedurende de intakefase afgerond.

44,5 % van de cliënten met een gerechtelijk statuut is aangemeld in het kader van Proefzorg, 19,7 % van de cliënten is aangemeld met een probatiemaatregel, 13,3 % van de cliënten met gerechtelijke problemen hebben het statuut “vrij onder voorwaarden” (V.O.V.) op het niveau van de raadkamer of onderzoeksrechter, 7,3 % van de cliënten is “voorwaardelijk in vrijheid gesteld” (V.I.).

De gerechtelijke instanties blijven de voornaamste doorverwijzers (60%). De gebruiker zelf en zijn omgeving zorgen samen voor 28% van het totaal aantal doorverwijzingen. Daarnaast komen 5% van de doorverwijzingen uit de gespecialiseerde drughulpverlening.

1.2. Gevangeniswerking

“de Kiem” is nog steeds op regelmatige basis actief binnen vijf gevangenissen: Gent, Ruislede, Brugge, Antwerpen en Oudenaarde. De bedoeling van de verschillende projecten in de gevangenis is gedetineerden op een positieve manier kennis te laten maken met de drughulpverlening, hen bewust te maken van de problematiek eigen aan de verslaving en hen een zicht te geven op de verschillende hulpverleningsinitiatieven. Naast de groepswerkingen (te Ruislede en Oudenaarde) worden steeds meer gedetineerden op individuele basis gezien en via de Centrale AanmeldingsPunten rond Drugs (in Gent, Antwerpen, Brugge).

In **Ruislede** startte het “B-leave”-project 2005-2006 met 16 deelnemers en werd eind juni voltooid door 8 Believers. Believers die in Ruislede blijven, alsook ex-believers van andere jaren kunnen in de zomermaanden individueel gevolgd worden. Daarnaast werkt “de Kiem” mee aan de screening van

Aanmeldingen	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Gerechtelijk	62	33	34	46	55	70	95	100	138	198
Niet-gerechtelijk	16	24	63	66	73	119	124	139	136	129
Totaal	78	57	97	112	128	189	219	239	274	327

Evolutie aantal aanmeldingen 1997 – 2006

nieuwe kandidaten. De start van het project 2006-2007 verliep over het algemeen zeer positief.

In **Oudenaarde** werden 52 personen gezien waarvan 13 personen hebben deelgenomen aan de groepswerking. Ook dit jaar draaide er enerzijds een groepswerking voor langgestraften en anderzijds een groepswerking voor kortgestraften of beklaagden.

Opvallend is dat hoewel er de eerste 6 maanden een aantal kleine groepjes gevormd werden, er in het tweede deel van het jaar maar één groepje overbleef.

Daardoor werden 50 personen individueel opgevolgd de laatste 6 maanden. Veel beklaagden hebben nood aan onmiddellijke informatie en advies. Vermits het moeilijker wordt om gedetineerden, zowel beklaagden als langgestraften, een attest te laten bekomen vanuit hulpverleningsinstellingen, was het noodzakelijk om zelf veel informatie door te geven aan deze instellingen, waardoor het aantal te investeren uren per individu sterk is gestegen. We kunnen concluderen dat "Horizon" in Oudenaarde evolueert van een groepswerking naar een individuele werking.

Binnen de gevangenis van **Gent, Antwerpen en Brugge** (kortgestrafte mannen en vrouwenafdeling)

participeert "de Kiem" samen met andere centra aan de Centrale AanmeldingsPunten rond Drugs (C.A.P.).

In 2006 werden binnen de C.A.P.'s te Gent, Antwerpen en Brugge in totaal 438 personen gezien, wat leidde tot 743 gesprekken. 164 personen werden naar een ambulante setting doorverwezen, 112 naar residentiële centra en 107 personen kregen algemene informatie over de drughulpverlening.

1.3. Intake

"de Kiem" werkt met een degelijk uitgebouwde introductieprocedure voor het residentiële programma. Gedurende het jaar 2006 kregen we in totaal 226 nieuwe aanvragen tot opname voor de Therapeutische Gemeenschap. Hiervan waren 17 aanvragen specifiek gericht naar de Tipi.

Alle aanvragen resulteerden uiteindelijk in 46 opnames: 40 voor de Therapeutische Gemeenschap vanuit de aanmeldingen van 2006, 3 personen vanuit het jaar 2005 en 3 opnames voor de Tipi.

Van de 226 aanmeldingen zijn er 80 personen niet op intakegesprek gekomen. Vorig jaar waren

	<i>Gent</i>	<i>Antwerpen</i>	<i>Brugge Kortgestr.</i>	<i>Brugge Vrouwen</i>	<i>totaal</i>
Aantal personen gezien	182	122	107	27	438
Aantal gesprekken	250	152	241	100	743
Doorverwezen naar ambulante setting	59	30	58	17	164
Doorverwezen naar druggespecialiseerde residentiële centra	46	42	19	5	112
Algemene info over drughulpverlening	51	25	28	3	107
Doorverwijzing naar andere gevangenis of reeds vrijgegaan	1	19	–	–	20
Doorverwijzing naar Franstalige hulpverlening	–	–	–	–	–
Psychiatrie	19	5	2	2	28
Andere	4	–	–	–	4
Lopende	–	–	–	–	–

Overzicht Centrale AanmeldingsPunten rond Drugs werkjaar 2006

<i>Residentieel progr.</i>	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Aanmeldingen	195	208	200	241	216	174	228	226
Opnames	37	58	48	40	49	33	45	46

Evolutie aantal meldingen en opnames 1999 – 2006

dit 100 mensen. Opnieuw zijn het hoofdzakelijk gedetineerden die het minst bereikt worden. We moeten hierbij wel opmerken dat velen onder hen, weliswaar zonder gesprek, maar schriftelijk doorverwezen werden naar het C.A.P.

Heel wat meldingen komen vanuit justitiële hoek: 30 vanuit de gevangenis en 46 vanuit justitie. 38 hiervan werden doorverwezen naar andere centra en 4 mensen werden vanuit deze hoek in de therapeutische gemeenschap opgenomen.

Er nemen nog steeds veel mensen op eigen initiatief contact op met “de Kiem” in functie van een mogelijke opname (55 personen). Een vijfde van deze meldingen (12 personen) leidt ook effectief tot een opname.

De residentiële drugcentra (voornamelijk de crisisprogramma’s) blijven een erg belangrijke verwijzer. Dit jaar kregen we 27 meldingen vanuit de verschillende crisisprogramma’s en dit leidde tot 17 opnames. Dit wil zeggen dat ongeveer 63 % van de aanvragen effectief resulteren in een opname.

2. Residentiele programma’s

2.1. Onthaalafdeling

OPNAMES EN ONTSLAGEN

	<i>Totaal</i>
Begin (op 01.01.2005)	1
Opnames	46
Overgang naar T.G.	26
Doorverwijzing	5
Weg tegen advies	11
Einde (op 31.12.2005)	5

Bij de start van 2006 was er 1 persoon opgenomen. In de loop van 2006 werden er 46 nieuwe behandelingen opgestart in de onthaalafdeling. Samen met de 9 vangnetfuncties (zie verder) geeft dit een totaal van 55 lopende behandelingen. Bij deze lopende behandelingen gaat het om 48 verschillende personen waarvan er nog 5 opgenomen zijn op het einde van het jaar.

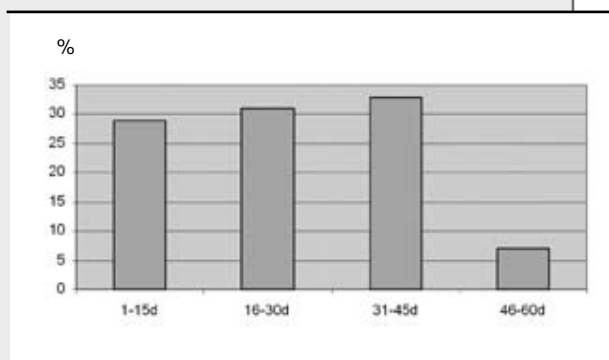
De 50 beëindigde behandelingen resulteerden in:

- ◆ 26 overgangen naar de T.G. (52 % van het aantal behandelingen of 54 % indien berekend op het aantal effectieve personen die in behandeling waren),
- ◆ 5 doorverwijzingen,
- ◆ 11 weg tegen advies (22 % van de behandelingen of 23 % van de personen).

VERBLIJFSDUUR IN DE ONTHAALAFDELING

In 2006 hebben 42 personen het onthaal verlaten. De gemiddelde verblijfsduur bedraagt 26 dagen.

29 % verblijft minder dan 15 dagen in het onthaal, 31 % tussen de 16 en de 30 dagen, 33 % verblijft tussen 1 en anderhalve maand en 7 % tussen anderhalve en 2 maanden.

Verblijfsduur in de onthaalafdeling

VANGNETFUNCTIE VOOR T.G. EN HALFWEGHUIS

Naast het voorbereiden van nieuwe bewoners op de Therapeutische Gemeenschap, vormt de Onthaalafdeling ook een 'vangnet' voor bewoners die tijdelijk de T.G. of het H.W.H. verlaten of moeten verlaten. We spreken hierbij van een 'vangnetfunctie' en niet van een 'vangnetopname', aangezien het geen echte opname betreft, maar een tijdelijke terugplaatsing van iemand in het programma. Toch is het belangrijk deze 'vangnetfunctie' afzonderlijk in kaart te brengen, want dit vormt een bijkomende indicator om de reële caseload binnen de Onthaalafdeling weer te geven.

- ◆ 2 personen hadden het moeilijk ter hoogte van de TG, wilden weggaan en werden naar de Onthaalafdeling teruggestuurd. Na een kort verblijf keerden ze terug naar de T.G. maar verlieten toch kort na opname in de T.G. het programma.
- ◆ 2 personen werden naar de Onthaalafdeling gestuurd vanuit de T.G. om van hieruit hun 3de fase te voltooien en op een positieve manier het Halfweghuis te kunnen starten, met succes.

Binnen het ruimere netwerk van de drughulpverlening en vanuit het oogpunt van zorgcontinuïteit biedt de onthaalafdeling van "de Kiem" nog steeds de mogelijkheid om cliënten tijdelijk op te vangen in een periode van 'time out' of in afwachting van een opname in een andere voorziening.

	<i>Totaal</i>
Begin	–
Vangnet voor T.G.	9
Terug naar T.G.	3
Overgang naar het HWH	2
Weg tegen advies	1
Doorverwijzing	3
Einde = nog in onthaal	–

2.2. Therapeutische gemeenschap (T.G.)

Dit jaar werd binnen de Therapeutische Gemeenschap het stramien van de handelingsplanning voor de bewoner aangepast. Het doel hiervan is om het realiteitskarakter van de bewonersevaluaties te verhogen en er tot bij te dragen dat de voorziene programmaduur niet overschreden wordt.

Bij deze 9 vangnetfuncties gaat het over 8 personen. Oorzaken voor de vangnetfuncties:

- ◆ 3 personen konden om verschillende redenen niet meer verblijven in de T.G. en werden doorverwezen.
- ◆ 1 persoon wou weggaan, werd eerst doorverwezen naar de Onthaalafdeling en verliet nadien definitief het programma.
- ◆ 1 persoon verbrak één van de basisvoorwaarden ter hoogte van de TG. en na een kort verblijf in de Onthaalafdeling keerde hij terug naar de T.G.

OPNAMES EN ONTSLAGEN

	<i>Totaal</i>
Begin	17
Opnames in TG	26
Overgang naar HWH	11
Doorverwijzing	3
Ontslag	6
Einde	23

In vergelijking met 2005 hadden we dit jaar 5 opnames meer in de TG en toch maar 11 overgangen naar het Halfweghuis in tegenstelling tot 18 vorig jaar. Het grootste deel van de bewoners dat in het eerste kwartaal opgenomen werd zal pas in het eerste kwartaal van 2007 overgaan naar het HWH. Hierdoor hebben we lange tijd met een stabiele groep gewerkt (bvb. derde kwartaal: maar 3 opnames, 4 overgangen en enkel één ontslag). Doorheen het voorbije werkjaar waren er maar 6 ontslagen in de T.G..

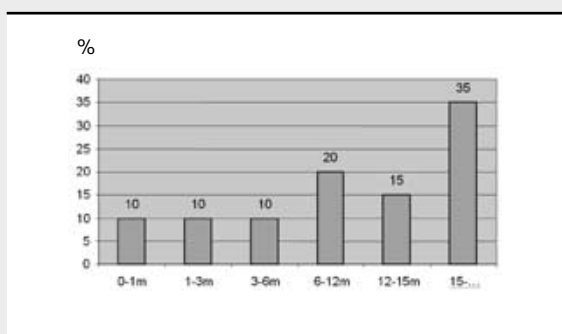
2.3. Tipi

OPNAMES EN ONTSLAGEN

	<i>Totaal</i>
Begin	3
Opnames	0
Overgang naar HWH	1
Ontslag	0
Einde	2

VERBLIJFSDUUR IN DE T.G.

In 2006 hebben 20 personen de Therapeutische Gemeenschap verlaten. De gemiddelde verblijfsduur is 312 dagen.

Verbljfsduur in de T.G.

10 % (2 personen) verblijft minder dan 1 maand in de T.G., 10 % tussen de 1 en de 3 maanden, 10 % (2) verblijft tussen 3 en 6 maanden in de T.G., 20 % (4) verlaat de T.G. tussen de 6 en de 12 maanden, 15 % (3) verlaat de T.G. tussen de 12 en de 15 maanden en 35 % (7) verbleef langer dan 15 maanden in de T.G.

Bovenstaande cijfers betreffen de moeders die effectief samen met hun kind in de Tipi hebben verbleven. Binnen de bovenvermelde opnames en ontslagcijfers van de Onthaalafdeling en de Therapeutische Gemeenschap, zitten onderstaande gegevens mee vervat.

Ook hier zien we dezelfde stabiele situatie als bij de cijfergegevens voor de totale leefgemeenschap. De beide vrouwen die eind 2005 werden opgenomen verblijven eind 2006 nog steeds in de Tipi. In 2006 verliet slechts 1 vrouw de Tipi, zodat het weergeven van een gemiddelde verblijfsduur niet relevant is.

2.4. Halfweghuis (H.W.H.)

RESIDENTIËLE H.W.H.-BEGELEIDING

Op 01.01.2006 verbleven 12 bewoners in het residentieel tussenhuis (verspreid over 3 huizen). Op 31.12.2006 lopen de huurcontracten van de Florastraat en de Sint-Jozefstraat ten einde; de bewoners verhuizen naar de Hundelgemsesteenweg (vroeger onthaal); de Bloemstraat blijft.

Residentiële h.w.h.-begeleiding	Totaal
Begin (op 01.01.2006)	12
Opnames vanuit T.G.	11
Opnames vanuit onthaal	1
Weg tegen advies	7
Overgang naar ambulante H.W.H.-begeleiding (pos. advies)	8
Nog opgenomen op 31.12.2006:	
– R.I.Z.I.V.	2
– huurcontract	7
Semi-residentieel	–

In 2006 worden 11 bewoners vanuit de T.G. opgenomen (1ste kwartaal : 2; 2de kwartaal:2; 3de kwartaal: 4; 4de kwartaal: 3). Het betreft hier 9 mannen en 2 vrouwen waarvan 1 Tipi-moeder met kind en 1 bewoner vanuit onthaal. Het betreft hier een Tipi-moeder die alleen woonde en na een terugval via onthaal in het Halfweghuis werd opgenomen (2 maanden); zij werd daarna semi-residentieel begeleid.

Tegenover vorig jaar (2005) zijn de verschillen de volgende: iets minder opnames: 12 in 2006 (17 in 2005); minder drop out: 7 in 2006 (9 in 2005), maar blijft aanzienlijk; overgang naar ambulante begeleiding (positief advies) is nagenoeg stabiel: 8 in 2006 (7 in 2005).

Op 31.12.06 verblijven 9 bewoners residentieel in het Halfweghuis.

AMBULANTE H.W.H.-BEGELEIDING

Ambulante h.w.h.-begeleiding	Totaal
Begin (op 01.01.2006)	6
Positief afgerond (gegradueerd)	4
Van residentieel naar ambulante HWH-begeleiding	7
Van semi-residentieel naar ambulante ambulante begeleiding positief afgerond (nog niet gegradueerd)	–
Ambulante begeleiding negatief afgerond	3
Nog in ambulante begeleiding op 31.12.2006	7

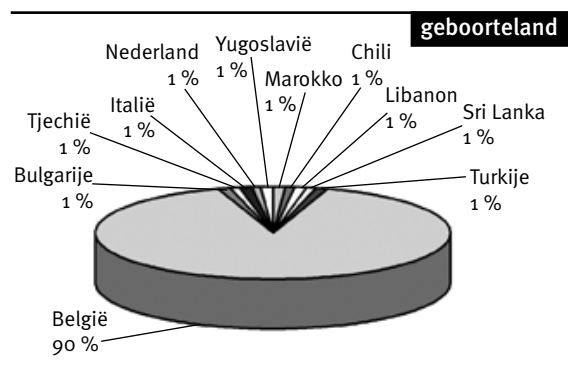
In juni 2006 werden 5 bewoners gegradueerd (4 mannen, 1 vrouw). Bij aanvang van 2006 waren er 6 bewoners in ambulante begeleiding. In de loop van het jaar kwamen er 8 bewoners bij; één ervan was een Tipi-moeder die na een terugval via onthaal in het residentieel Halfweghuis werd opgenomen (2 maanden), semi-residentieel werd begeleid (3 maanden en 19 dagen) en dan opnieuw aansloot bij de ambulante groep. 3 bewoners onderbraken de ambulante begeleiding.

3. Cliëntkenmerken

Tot slot geven we een aantal ‘kenmerken’ van de cliënten waarmee “de Kiem” werkt. We maken hierbij een onderscheid tussen de cliënten van een ambulante begeleiding en de bewoners van het residentieel programma. Dit laat ons toe een vergelijking te maken tussen de kenmerken van beide groepen.

3.1. Cliënten ambulante begeleidingen

Onderstaande gegevens hebben betrekking op personen die in 2006 effectief een psychosociale begeleiding hebben opgestart. Deze populatie bevat 109 cliënten. Om de gegevens niet te beïnvloeden hebben de cliëntkenmerken betrekking op het aantal verschillende personen, nl. 105, en niet op het aantal opgestarte begeleidingen.

Een analyse van de gegevens maakt duidelijk dat de doorsnee cliënt man is (82%; 2005:81 %), Belg (94 %), ongehuwd (82 %) en 25,8 jaar oud (2003: 24 jaar, 2004: bijna 26 jaar, 2005: 26,4). De leeftijdsdistributie is gelijklopend met de cijfers van vorige jaren. Het grootste deel van de populatie bevindt zich tussen 21 en 25 jaar (34%). 18 % is 30 jaar of ouder.

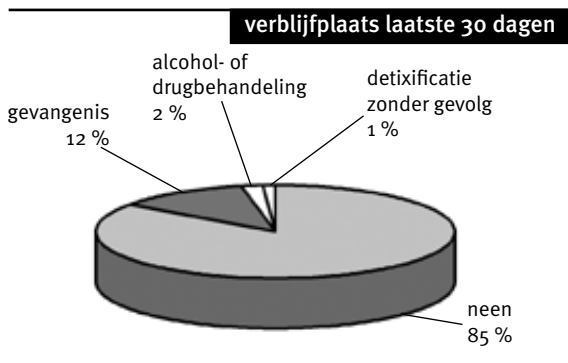
10 % van de cliënten is niet in België geboren. Een stijging van 4 % in vergelijking met 2005.

Opmerking : De variabelen “nationaliteit” en “geboorteland” zeggen op zich niets over het aantal personen van vreemde origine die een begeleiding volgen.

Indien we rekening houden met het geboorteland en de nationaliteit van de ouders van de populatie merken we dat 10 % van de personen die een begeleiding volgt van vreemde origine is.

33 % van de cliënten woont op het moment van de start van de begeleiding bij zijn ouders. 29 % leeft alleen en 20 % woont samen met een partner. De meeste cliënten (81 %) hebben geen kinderen. Het percentage cliënten met kinderen is gezakt met 11 % in vergelijking met vorig jaar (2001: 15 %, 2002: 22 %, 2003:30 %, 2004:29 %, 2005: 30%, 2006: 19%).

Het overgrote deel van de cliënten komt uit Oost-Vlaanderen (96 %), waarvan de meerderheid uit Gent zelf.

Het merendeel van de cliënten (85 %) verbleef niet in een gecontroleerde omgeving gedurende de laatste 30 dagen voor de aanmelding. Van de overige 15 % blijkt een verblijf in de gevangenis (12 %) het grootste deel te beslaan. Ongeveer 3 % volgde een alcohol-, drug- of psychiatrische behandeling.

32 % is niet actief op de arbeidsmarkt, 7 % studeert nog. 53 % van de cliënten oefent een job uit als arbeider en 6 % als bediende. 37 % leeft van een vervangingsinkomen en 53 % leeft van eigen beroepsinkomsten. 9 % krijgt zijn inkomen via ouders of partner.

Wat de situatie van de natuurlijke ouders van deze cliënten betreft: 48 % van de ouders zijn samenwonend, 27 % van de ouders zijn gescheiden. Bij 19 % van de populatie is één van de ouders overleden.

30 % van de cliënten heeft op het ogenblik van de begeleiding geen justitiële druk. 4 % heeft dan nog een zaak in behandeling. Op het niveau van het parket kreeg 30 % van de populatie een alternatieve afhandeling via Proefzorg.

Op het niveau van de onderzoeksrechter of Raadkamer kwam 7 % vrij onder voorwaarden. Op het niveau van de rechtbank heeft 18 % een probatiemaatregel gekregen. Op het niveau van strafuitvoering kwamen 1 % van de cliënten met voorlopige invrijheidstelling en 7 % met voorwaardelijke invrijheidstelling.

Heroïne (30 %), cannabis (22 %) en cocaïne 22 % (t.o.v. 13 % in 2005) worden het vaakst vermeld als voornaamste producten. Amfetamines worden door 18 % van de cliënten als voornaamste product beschouwd.

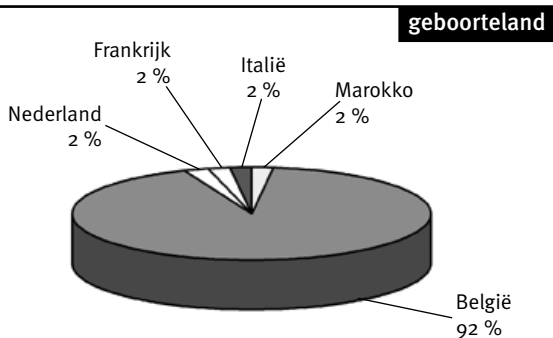

3.2. Bewoners residentieel programma

In 2006 werden er 46 opnames gerealiseerd, 2 personen werden tweemaal opgenomen. Om de gegevens niet te beïnvloeden hebben de bewonerskenmerken betrekking op het aantal personen, nl. 44, en niet op het aantal gerealiseerde opnames

Van de 44 verschillende personen die zijn opgenomen, zijn er 31 mannen (70 %) en 13 vrouwen (30 %).

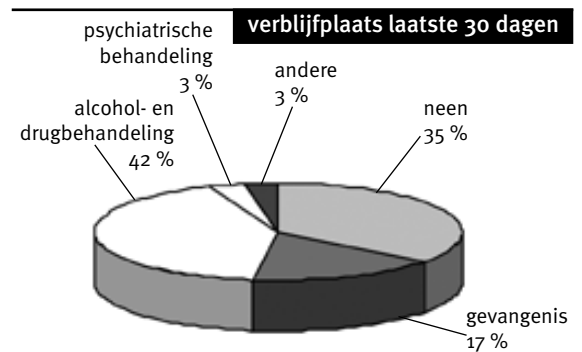

91 % van de bewoners is Belg en 92% is ook in België geboren. Indien we echter kijken naar het geboorteland en/of de nationaliteit van de ouders, dan merken we dat 7 % van de opgenomen bewoners van vreemde origine is (2005: 22% en 2004: 18%).

De gemiddelde leeftijd bij de start van de behandeling bedraagt 28,8 jaar. 25 % van de bewoners is jonger dan 25 jaar en 25 % is 32 jaar of ouder. De jongste bewoner is 19 jaar en de oudste bewoner is bijna 41 jaar.

Op het moment van de start van de behandeling leeft 40% van de populatie alleen en 16% woont bij de ouders. 39 % van de bewoners (in Tipi of T.G.) hebben kinderen, wat opnieuw meer is dan vorige werkjaren (2002: 30 %, 2003: 25 %, 2004: 20%, 2005: 33%).

Het grootste aantal personen verblijft voor de periode van opname in Oost-Vlaanderen (48%). Daarnaast komt 27 % uit Antwerpen, 14 % uit Vlaams Brabant en 11% uit West-Vlaanderen.

48 % van de populatie heeft een behandeling gevolgd vooraleer ze werd opgenomen in "de Kiem". 17 % van de populatie verbleef in de gevangenis voor de start van de behandeling. 35 % vertoefde niet in een gecontroleerde omgeving.

40 % van de cliënten heeft op moment van opname het diploma van Beroeps Secundair Onderwijs, 3e of 4e graad of deeltijds onderwijs. 10 % heeft een diploma van het algemeen secundair onderwijs, idem voor het T.S.O. Het merendeel van de populatie heeft in de laatste 3 jaar perioden gewerkt als arbeider. Slechts 36 % van de cliënten heeft via beroepsactiviteiten een eigen inkomen. 59 % van de cliënten leeft van een vervangingsinko-

men. Vorig jaar was dat slechts 48 % (35 % ziekte- of invaliditeitsuitkering, 13 % O.C.M.W.-inkomen en 11 % krijgt een werkloosheidsuitkering).

Wat de situatie van de natuurlijke ouders van de bewoners betreft: Bij 44 % van de bewoners zijn de ouders samenwonend, bij 41 % van de cliënten zijn de ouders gescheiden en bij 11 % is één van beide ouders overleden. Bij bijna 9 op 10 van de bewoners zijn de ouders (of één van beide ouders) de belangrijkste opvoeders.

75 % van de cliënten heeft geen justitiële situatie bij het moment van opname, bij 2 % is hun zaak nog in behandeling. Op het niveau van het parket kreeg 1 persoon Lange Proefzorg als maatregel. Op het niveau van de Raadkamer of Onderzoeksrechter kwam 7 % vrij onder voorwaarden. Op het niveau van de rechtbank heeft 10 % een probatiemaatregel gekregen.

Op het niveau van de strafuitvoering tenslotte werd 2 % voorwaardelijk in vrijheid gesteld en 2 % voorlopig in vrijheid gesteld.

Iets minder dan de helft van de bewoners vermeldt heroïne als belangrijkste product. Cocaïne wordt door 18 % van de cliënten als voornaamste product vermeld. 64 % van de cliënten heeft ooit geïnjecteerd.

3.3. Vergelijking tussen beiden

Inzake de nationaliteit en het geboorteland merken we weinig verschillen tussen de cliënten van het ambulante programma en het residentiële programma. In het residentiële programma merken we (verhoudingsgewijs) meer vrouwen en cliënten met kinderen dan in het ambulante programma.

Betreffende de leeftijd bij de start van de behandeling zien we dat de populatie van het residentiële programma iets ouder is dan de populatie van het ambulante programma.

In tegenstelling tot voorgaande jaren zien we dat ambulante cliënten bij hun ouders verblijven voor de start van hun begeleiding dan bij de residentiële behandeling. De cliënten van het Ambulant Centrum verblijven bijna allemaal in de Gentse regio, in tegenstelling tot het residentiële programma waar we een sterke spreiding vaststellen. In het Ambulant Centrum zien we een iets grotere groep studenten en 'werkenden', alhoewel het verschil beperkt is.

Het aantal cliënten dat leeft van een vervangingsinkomen is in het residentiële programma hoger als in het Ambulant Centrum.

Het aantal (percentage) cliënten dat net voor de behandeling in de gevangenis verbleef is in het Ambulant Centrum hoger dan in het residentiële programma. Bij de bewoners van de Therapeutische Gemeenschap heeft bijna de helft van de cliënten voorafgaand aan de opname eerst een alcohol- of drugbehandeling gevolgd, iets wat we bijna niet merken bij de cliënten van het ambulante luik.

We merken ook dat in verhouding het aantal heroïnegebruikers hoger ligt in het residentiële luik, dan in het ambulante programma.

Bij de populatie van het residentiële programma hebben verhoudingsgewijs meer personen ooit geïnjecteerd dan in het ambulante programma.

In het ambulante programma hebben verhoudingsgewijs meer mensen een gerechtelijke maatregel.

4. Preventie

4.1. Preventiedienst regio "Rhode & Schelde"

PREVENTIE

De drugpreventiedienst werkt nauw samen met 3 van de 6 secundaire scholen in de regio. Binnen de lagere scholen (waar met het MEGA lessenpakket (*Mijn Eigen Goede Antwoord*) wordt gewerkt), werd de preventiedienst via de politie betrokken bij het geven van informatieavonden voor ouders. Met de Hoge school Gent (afdeling Melle) en de UGent (faculteit dierengeneeskunde) werden de kringlijnen voor een mogelijke samenwerking uitgetekend.

In september vond de officiële opening plaats van een eigen locatie voor de dienst te Melle en verscheen er een artikel over de drugpreventiedienst in het gemeentelijk infoblad van Melle, Merelbeke, Oosterzele en Destelbergen (de vier gemeenten van de politieregio).

In 2006 werd er een lokaal overleg drugs opgestart in elk van de vier gemeenten. Op dit drugoverleg wordt de visie op lokale drugpreventie ontwikkeld, komt men tot netwerkvorming en kan men inspelen op de lokale noden en verwachtingen.

Zo zorgde de drugpreventiedienst er in samenwerking met de gezinsbond van Heusden en Destelbergen voor dat al hun leden de brochure

‘jongeren, ouders en drugs’ van de Provincie en de folder rond drugwetgeving in hun brievenbus kregen (800 gezinnen).

In Oosterzele is vanuit het Lokaal Overleg Drugs het initiatief genomen om specifieke activiteiten te organiseren in het kader van drugpreventie. Concreet wil dat zeggen: organiseren van een infoavond, aanwezigheid van druginformatie in de bibliotheek, mogelijkheid tot gesprekken in een lokaal van de bibliotheek en het OCMW,... In oktober vond er ook een ouderavond rond drugs plaats met verschillende sprekers.

In Merelbeke en Melle werd een voorstel tot visietekst besproken om voor te leggen op het college van burgemeester en schepenen.

In samenwerking tussen de vier gemeenten wordt momenteel werk gemaakt van een intergemeentelijke quiz. In oktober 2007 komt er een vorming “motiverende gespreksvorming” voor het OCMW-personeel van de vier gemeenten. Op vraag van de politiezone zal de drugpreventiedienst ook ingeschakeld worden in een ‘heropfrissingsvorming’ rond drugs voor alle politiepersoneel (in het voorjaar 2007).

VROEGINTERVENTIE

In het verleden werd er een vroeginterventie-stappenplan opgesteld voor de secundaire scholen. Ook met het OCMW van Destelbergen wordt nu aan zo’n stappenplan gewerkt.

het behartigen van deze aanmeldingen. Het afgelopen jaar werd echter heel veel tijd geïnvesteerd in preventiewerk. In het komende jaar zal meer tijd worden besteed aan de verdere uitbouw van het vroeginterventie aanbod zodat beide pijlers een meer gelijkwaardige tijdsinvestering krijgen.

4.2. Kiem-theater

Vanuit het Kiem-theater werd in 2006 opnieuw ingestaan voor het aanbieden van de toneelworkshops “Heb jij dat ook ???-Deel 2” aan secundaire scholen. In deze workshop worden de leerlingen van één klas gedurende een halve dag uitgenodigd om mee te praten en vooral mee te spelen om en rond hun ervaringen en ideeën over hoe je met emoties omgaat en of drugs hierin een rol spelen. Ze kunnen via enkele actieve methodieken zelf hun mening naar buiten brengen. De nadruk ligt op het zelf spelen van deze situaties (reële of denkbeeldige). Dit “meespeeltoneel” leidt tot een uitwisseling van ervaringen over deze problematiek. Door de ex-verslaafden worden enkele scènes opgezet en onder begeleiding van een dramadocente kunnen de leerlingen van een klas inspringen in deze situaties. Of zij anders zouden reageren? Of zij zich anders voelen bij bepaalde reacties?

In 2006 gingen er in totaal 36 toneelworkshops door (26 in het voorjaar (schooljaar 2005-2006) en 10 in het najaar (schooljaar 2006-2007)).

Aanmeldingen

Verwijzers

Scholen	7
Politie	8
STAP	3
Andere	5
Totaal	23

Nieuwe aanmeldingen rond vroeginterventie in 2006

In 2006 werden er in het kader van vroeginterventie 23 leerlingen naar de preventiedienst doorverwezen. Het feit dat beide drugpreventiewerkers ervaring hebben in de drughulpverlening en het preventiewerk combineren met drughulpverlening is in het afgelopen jaar een grote troef gebleken bij

Blij dat we onze zoon terug hebben...

Wat wij nooit hadden durven geloven werd realiteit, onze zoon was aan de drugs. In het begin kwam hij regelmatig eten, maar na een tijd deed hij dat ook niet meer. Uitgaan en slapen was het enige dat hem nog interesseerde. Na enige dagen van huis, kwam hij terug alsof er niets aan de hand was. Na de softdrugs, kwamen ook de harddrugs. Heel de dag slapen, en als hij opstond was hij weg. In het begin nog met een "goeie dag", maar dat liet hij na een tijdje ook achterwege. Nachten lagen wij wakker, ons afvragend of hij niets zou tegenkomen en of de politie hem niet zou oppakken. Gelukkig is dit niet gebeurd.

Na jaren besloot hij om een instelling binnen te gaan, van de ene naar de andere... In geen enkele hield hij het lang vol. Tot hij uit eigen beweging een afspraak maakte met "de Kiem". Wij waren op vakantie en hij belde ons met de vraag of we hem de daaropvolgende maandag naar "De Spiegel" wilden brengen. Het was voor ons een opluchting dat hij zelf het initiatief had genomen. Daarna startte hij in de Onthaalafdeling van "de Kiem", en na vier weken ging hij over naar de Therapeutische Gemeenschap. We moeten hem bewonderen, hoe hij zich daar heeft aangepast, natuurlijk met veel ups en downs. Het is ook bewonderenswaardig om te zien wat een groeiproces bewoners van "de Kiem" doormaken. De familiebegeleiding was een grote steun voor ons en voor onze zoon. Dankzij die gesprekken zijn we terug dichterbij elkaar gegroeid.

Na jaren besloot hij om een instelling binnen te gaan, van de ene naar de andere... In geen enkele hield hij het lang vol. Tot hij uit eigen beweging een afspraak maakte met "de Kiem".

Na 18 maanden ging onze zoon over naar het halfweghuis. Zijn vrijwilligerswerk is bijna gedaan en in juni begint hij met vast werk. We zijn heel blij dat we onze zoon terug hebben dankzij de medebewoners, de stafleden en de familiewerking van "de Kiem".
Nogmaals bedankt voor wat jullie voor onze zoon en voor ons deden.

Maria en Jos

...wat ik echt in mijn mars heb!

Toen mijn ouders mij binnenbrachten in “de Kiem” kon ik maar aan één ding denken: “Ik ga hier vlug terug buiten zijn, ik heb geen tijd om een jaar T.G. te doen!”

In het onthaal dacht ik wel elke dag: “Nu ben ik weg, ik heb toch geen problemen?!” Ik verstond heel weinig van alles wat de mensen van de staf me zeiden. Werken, praten over van alles waar ik eigenlijk liever niet over wou praten, dingen te horen krijgen die ik liever niet hoorde enz. De staf van de Onthaalafdeling kreeg me met geen stokken in de T.G.. Het is de gewoonte om een paar keer mee te draaien in de leefgemeenschap voor je effectief overgaat. Ik stierf van de angst. Ik durfde gewoon niet naar de T.G. gaan. Uiteindelijk ben ik met de rest van de onthaalbewoners naar een overgangsfeestje geweest van een bewoner van de T.G. Daar heb ik voor de eerste keer gevoeld wat een T.G. echt inhoudt. Ik voelde overal die warmte rondom mij, die betrokkenheid, mensen die me knuffels kwamen geven, die vroegen hoe het met me ging, die echt geïnteresseerd waren in mij. Dat had ik al in jaren niet meer gevoeld. Het deed zo een deugd. Op dat moment heb ik mijn besluit genomen en ben ik uiteindelijk na 8 weken in de T.G. terechtgekomen.

Het zijn soms zware perioden geweest, perioden dat ik echt dacht: “Ik stop ermee, ik kan het niet, ik zie het hier allemaal niet meer zitten!” Toch was er altijd wel iemand die me steunde en me door mijn moeilijke periode sleurde.

Ik voelde me in het begin echt niet op mijn gemak. Zo een grote groep, niemand die ik echt kende, overal moest ik nieuwe dingen leren, moest ik ook leren praten over mezelf. Alles ging met vallen en opstaan, met een traan en een lach. Het zijn soms zware perioden geweest, perioden dat ik echt dacht: “Ik stop ermee, ik kan het niet, ik zie het hier allemaal niet meer zitten!” Toch was er altijd wel iemand die me steunde en me door mijn moeilijke periode sleurde.

Hoe langer ik in de T.G. zat hoe beter ik me voelde. Ik zag dat de bewoners en de staf echt in me geloofden en me vertrouwen gaven. Door dat te voelen vooral ben ik stilletjes aan gaan beseffen dat ik mijn programma moest afwerken, hoe moeilijk het op sommige momenten ook was.

Dankzij familiewerking heb ik ook mijn ouders op een aangename en positieve manier teruggevonden. Annette heeft me terug leren praten met mijn ouders en er viel eindelijk een last van mij af.

Kortom: Ik heb in “de Kiem” echte vriendschap leren kennen, ik heb terug leren praten met mijn ouders en ik heb vooral mijn zelfvertrouwen terug gekregen. Ik heb leren ontdekken wat ik echt in mijn mars heb!

Dankzij jullie ben ik gelukkig met wie ik ben als persoon en weet ik eindelijk wat ik wil en niet wil in mijn leven.

Ik ga nu terug naar school om opvoedster te worden en ik heb mijn familie terug en daar ben ik jullie eeuwig dankbaar voor. Bedankt aan iedereen!

Stéphanie

Colofon

Redactie

Dirk Calle, Rudy Bracke, Dirk Vandevelde

Eindredactie

Dirk Vandevelde

Fotografie

Chris Lemaitre, Dirk Calle

Vormgeving

dotplus

Wil u verder geïnformeerd blijven over de werking van De Kiem en de evolutie van het therapeutisch programma, aarzel dan niet een abonnement te nemen.

Abonnementen kosten 12,50 euro voor vier nummers, te storten op rekeningnummer 001-2165231-73 van v.z.w. De Kiem, 9890 Gavere.

Voor giften vanaf 30,00 euro kan u een attest voor fiscale vrijstelling bekomen.

Inhoud

Voorwoord Een goed gevoel!	2
Opening en opendeur Feest in "de kiem"...	3
Jaarverslag 2006 2006, een mijlpaal!	6
Familie aan het woord Blij dat we onze zoon terug hebben...	18
(ex)Bewoner aan het woord ...wat ik echt in mijn mars heb!	19

Adressen

Directie

Dirk Vandevelde

Medisch team

Dr. Luc Foucart,
Dr. Philippe Verbessem

Supervisie programma

Rudy Bracke

Preventie & stages

Dirk Calle

Familiebegeleiding

Hilde Tatrai, Annette Titeca, Krista De Planter

Sociale Dienst

Daisy De Thae, Tanja De Bruycker

Tipi, opvang alleenstaande ouders met kinderen

Els Vandekerckhove, Luca Littera, Evy Storme

Contactadres

De Kiem vzw
Vluchtenboerstraat 7A, 9890 Gavere
Tel. 09/389 66 66 – Fax 09/384 83 07
e-mail: admin@dekiem.be

Opname

Kaat Vanthuyne, Nadine De Lange

Ambulante begeleiding

Jo Thienpont, Sylvie Pannecoucke,
Maya Van Zelst, Krista Vanderstraeten,
Katrien De Munck, Caroline Vermeersch

Gevangeniswerking

Hugo Vander Meeren

Contactadres

Ambulant Centrum De Kiem
Kortrijksesteenweg 185, 9000 Gent
Tel. 09/245.38.98 – Fax 09/245.41.71
e-mail: ambulant.centrum@dekiem.be

de Kiem